

Simulaties zijn slechts voorspellingen ...

Dat argument gebruikt het beleid weleens om géén rekening te houden met wat onderzoekers voorspellen over de evolutie van het coronavirus¹. Daardoor worden belangrijke gegevens onder de mat geveegd en durft het beleid af te wijken van wat logischerwijze zou verwacht worden. Maar als je naar zee gaat en er wordt regen voorspeld, neem je toch ook een paraplu mee?

... of toch niet?

Beleidsmakers die geen of onvoldoende rekening houden met wat wetenschappers voorspellen, kunnen zich schromelijk vergissen. Want hoewel de simulaties over de coronabesmettingen verschillend zijn, wijzen ze toch allemaal in dezelfde richting: de situatie is uiterst kritiek. Wie blind is of blijft voor de gegevens waarover we nu beschikken, speelt met levens en neemt zulke hoge risico's dat vroeg of laat de rekening zal gepresenteerd worden. De aanhoudende stroom nieuwe patiënten dreigt de ziekenhuizen immers volzet te verklaren en ons zorgsysteem fundamenteel te ontwrichten.

Onderzoekers

Verschillende universiteiten (KU Leuven, VUB, UAntwerpen, UHasselt, UGent en UNamur) bouwden al tijdens de eerste golf aan modellen die de bezetting in de ziekenhuizen voorspellen. Hoewel het lastig is om te weten wat de effecten zijn van afzonderlijke maatregelen, kunnen er toch een aantal interessante conclusies getrokken worden. Zo voorspelden alle modellen dat de tweede piek hoger zou zijn dan de eerste. Dat gebeurde ook, ondanks de verstrengingen die op 19

oktober werden aangekondigd. Zonder die maatregelen zou volgens alle modellen de maximale capaciteit op intensieve zorgen begin november overschreden worden. Diezelfde simulaties tonen aan dat het geen optie is om eind november al terug te keren naar de versoepelde maatregelen van september. Dat wel doen, bedreigt opnieuw de maximumcapaciteit op intensieve zorgen.

Een gemiste kans

Onderzoek wijst uit dat het beleid midden september al een eerste keer had moeten ingrijpen. Dan zou de druk op de ziekenhuizen niet zo groot geweest zijn als nu het geval is. Maar toen werden zelfs nog versoepelingen aangekondigd. Intussen blijft het beleid naarstig zoeken naar de coronabarometer. Hopelijk vindt men de hond niet in de pot ... Of zijn de beleidsmakers misschien op zoek naar de steen der wijzen? De onderzoekers geven terecht aan dat het afkondigen van maatregelen niet voldoende is. Burgers moeten er zich ook naar gedragen. COC stelt al enige tijd dat meer informatie en sensibilisering nodig is, ook gericht op jongeren. Hoe beter we ons naar de coronamaatregelen schikken, hoe sneller we een nieuw perspectief in het vizier krijgen. Wie wil dat nu niet?

Effect sluiting van scholen!

The Lancet bestudeerde in 131 landen het effect van de sluiting van de scholen op het

virus. De onderzoekers stellen vast dat het virus vertraagt nadat de scholen sluiten én dat de heropening de verspreiding opnieuw versnelt. Naast een verbod op samenkomsten van meer dan tien mensen, heeft een sluiting van de scholen als maatregel het grootste effect. Je hoeft eigenlijk geen wetenschapper te zijn om dat te begrijpen. Minder bijeenkomsten in het algemeen verkleinen ongetwijfeld de circulatiesnelheid van het virus. Uiteraard moeten we ook dan nog waakzaam blijven en ons gedrag blijven aanpassen, bijvoorbeeld voor grootouders of andere kwetsbare groepen. Een studie van UHasselt en UAntwerpen toont aan dat scholen wel degelijk kunnen bijdragen aan de epidemie. Dat blijkt trouwens ook uit het toegenomen aantal besmettingen bij personeel en leerlingen dat de CLB's in de tweede helft van oktober vaststelden.

Dat kinderen slechts half zo vaak het virus kunnen doorgeven of dat scholen niet de motor zijn van de epidemie, zijn geen redenen om anderen de kastanjes uit het vuur te laten halen wanneer er moeilijke beslissingen genomen moeten worden.

Dat kinderen slechts half zo vaak het virus kunnen doorgeven of dat scholen niet de motor zijn van de epidemie, zijn

1. COC schreef een brief aan de minister over de toepassing van de coronaregels in onderwijsinstellingen. Je leest de brief op p.12-13

Verdriet op school

Niemand blijft in zijn leven gespaard van verdriet. CONneCt grijpt de novembermaand aan om na te denken over rouw en verdriet op school.

In het personeelsbeleid staat of valt de betrokkenheid bij deze problematiek vaak met de vrijwillige en bewuste aandacht hiervoor van het schoolbeleidsteam of een personeelsteam.

CONneCt ervaart in heel wat aanmeldingen dat het beleid of de collega's op veel scholen oog hebben voor personeelsleden met verdriet. Maar er zijn ook aanmeldingen van onderwijspersoneelsleden met bijzonder pijnlijke verhalen. De sporen die een schoolbeleidsteam of personeelsgroep nalaten door gebrek aan belangstelling in een situatie van verdriet zijn diep: demotivatie en verbittering zijn vaak het gevolg en de voorbode van meer. Bijvoorbeeld uitval door diepe teleurstelling, depressie of een burn-out. Als hier geen goede re-integratie op volgt, ligt een functioneringsverslag met werkpunten voor de hand.

Al dat praten

Toegegeven, het is niet de eerste opdracht van het schoolbeleid om een klankbord te zijn voor personeelsleden met verdriet. Familie, vrienden en kennissen zijn van onschatbare waarde en (hopelijk) de eersten om verdriet mee te dragen. Toch kunnen het schoolbeleid en de personeelsgroep niet genoeg inschatten wat hun rol, waarde en bijdrage óók kunnen zijn.

Via de QR-code kun je de blogpost van CONneCt over rouwen en verdriet op school lezen. Het is de bedoeling dat je een ruime kijk krijgt op wat rouwen en verdriet op school kunnen inhouden. Maar we zouden CONneCt niet zijn als we geen tips geven om hiermee om te gaan.

Voor leerlingen bepleit men een verbindend schoolklimaat. Voor onderwijspersoneel is dit even belangrijk, zo niet belangrijker. Het is pas als je goed in je vel zit op school dat je ook optimaal kunt functioneren. Er mogen verschillende coaches, preventieadviseurs of wie dan ook rondlopen op een school, als betrokkenheid en aandacht niet in het DNA van het schoolbeleid zitten, is het werk van die mensen gedoemd om te mislukken. Waar betrokkenheid en een passende omkadering hand in hand gaan, zijn alle ingrediënten aanwezig om een aangenaam, menselijk en professioneel schoolklimaat te realiseren.

Theo Kuppens en Gert Maene

KOEN VAN KERKHOVEN

geen redenen om anderen de kastanjes uit het vuur te laten halen wanneer er moeilijke beslissingen genomen moeten worden. In ieder geval is de herfstvakantie geen dag te vroeg gekomen en was de zogenaamde verlenging ervan niet meer dan de bevestiging van de sanitaire nood situatie die leidde tot de lockdown in ons land. Tijdens het wekelijkse actualiteitsdebat in het Vlaams Parlement vond een politieke partij het nodig (verkeerdelijk) te benadrukken dat de personeelsleden in onderwijs geen vakantie hadden op 9 en 10 november en zich dan konden voorbereiden op het afstandsleren. Daarop kwam geen enkele repliek: iedereen akkoord dus? COC heeft dat alvast genoteerd: 9 en 10 november waren geen vakantiedagen voor het personeel. Maar, beste parlementsleden, waren het wél vakantiedagen geweest, weet dan dat op die vakantiedagen ook hard gewerkt zou zijn!

En nu?

Dat is de vraag van één miljoen. COC blijft benadrukken dat naast leren, ook veiligheid en gezondheid voorop staan. Grote stromen van mensen moeten, waar dan ook, beperkt worden tot de essentie. Beleidsmakers moeten hierin verantwoordelijkheid opnemen. COC blijft proberen met de *kalkoenen* het kerstdiner te bespreken.